

Іменини школи

Понад півтора століття проміниться світлом знань Будичанська школа. Її історія започаткувалася в 1843 році. Про це йдеться у «співеску населених пунктів Волинської губернії» та літопису с. Сербіївки (колишня назва села Будичан) Житомирського повіту Волинської губернії, початого у 1840 році. На сторінці 7 сказано: «Школа в селі Сербіївці відкрита в 1843 р. і утримувалася на кошти Палати Державного майна з влаштуванням побуту селян. Після 1861 р. вона передана у відання народної освіти і перейменована в народне училище».

У 1914-1915 рр. училище було переведене в розряд земських і називалося двокласне сільське училище.

У 1924 р. була збудована нова школа. На її фронтоні виднівся напис «Трудова політехнічна школа». Перший випуск 7 класу був у 1935 р. А 14 червня 1941 р. було 7 випускників.

6 січня 1944 р. село звільнили від німецько-фашистських окупантів і була негайно відновлена робота школи. Директором її працював Микола Романович Яцюк.

У 1947 р. був перший післявоєнний випуск. Свідоцтво отримали одинадцять випускників. У 1951 р. вперше набрали 40 учнів у 8 клас й відтоді школа почала називатися Будичанська середня. 26 років її колектив очолював Микола Петрович Цапун, а тридцять років був завучем Василь Якович Губатюк.

● Зустріч поколінь

Сьогодні Будичанська школа є окрасою села. Із 2002 року вона носить ім'я свого випускника, воїна-афганця Миколи Бричника.

15 листопада у Будичані святкували іменини школи. Їй виповнилось 165 років. Цього вихідного дня, незважаючи на холод, мряку, до школи поспішали не тільки її сьогоднішні школярі й вчителі, а й колишні учні — випускники різних років, різних поколінь. А вона, як справжня іменинниця, привітно зустрічала дорогих гостей, приймала подарунки від ТОВ «Україна-гропром» (засновник Донаторів Юрій Юрійович), своїх колишніх учнів — сільської ради (голова Луцюк Л. М., секретар Павловська Н. Ф.), директора проектного інституту Химичука

● В. М. Тимків

Івана Івановича, Вовчика Валерія Володимировича (директор приватного підприємства «Велес»), Тимків Віри Митрофанівни, Котюк Ніни Федорівни, Цапун Раїси Володимирівни, Бричника Володимира Яковича, Будич Тетяни Володимирівни, Бричника Віталія Івановича, Гаманюк Наталії Миколаївни, Бричника Василя Пилиповича.

У фойє школи усіх приємно вражала красою і вишуканістю виставка-колекція неповторної вишивки будичанських умільців, яку оформила Раїса Цапун (випускниця 1978 р.), нині доцент Рівненського гуманітарного університету. Раїса Володимирівна чарувала присутніх не лише дорожочітними експонатами виставки, але й мелодійними неповторними піснями. Будичанці гор-

дяться своєю талановитою землячкою, а вона дякує школі, мудрим учителям-наставникам, які разом із батьками благословили її на творчість.

На другому поверсі розмістилася фотовиставка випускників різних років, де кожен міг відшукати себе серед своїх однокласників та вчителів. Своєю оформленням приваблювали газети — вітання до ювілею школи.

У кожного школа залишає назавжди помітний слід. І навіть на схилі життя людина виразно згадує неповторні шкільні роки, своїх ровесників і, звичайно, перших учителів-наставників. Із трепетним хвилюванням, із глибокою вдячністю згадувала свої шкільні роки, своїх вчителів Левків Ганна Андріївна, випускниця 1955 року. Багато розумних настанов, побажань почули школярі із вуст цієї мудрої жінки, матері чотирьох дітей, які пішли у самостійне життя теж із благословення вчителів Будичанської школи. Її підтримали Бричник Ніна Пилипівна, випускниця школи 1957 року.

«Будичанська школа — скарбниця знань, вона назавжди лишилася у моєму серці», — сказала жінка. Ніна Пилипівна висловила слова глибокої вдячності і низький уклін нинішнім учителям, які навчали її дітей, бо знання, одержані ними у школі, дали можливість їм здобути престижну професію.

Серед гостей — Тимків Віра Митрофанівна, якій Будичанська школа особливо дорога, бо тут вона не лише одержала атестат про середню освіту, а й розпо-

чинила свою учительську стежину. Багато теплих і лагідних слів від імені своїх однокласників сказала вона рідній школі. У багатьох присутніх забриніли сльози, коли Віра Митрофанівна прочитала свій вірш.

Привітати свою рідну школу із ювілеєм прибув випускник 1957 року Химичук Іван Іванович, нині директор проектного інституту Житомира. Із слезами на очах він пригадував своїх, нині покійних вчителів, однокласників, шкільні роки.

● Раїса Цапун із своєю «Берегинєю»

Уважно і трепетно слухали присутні душевний і хвилюючий виступ Будич Тетяни Володимирівни, яка не тільки вчилася в Будичанській школі, а й більше десяти років працювала вчителем української мови і літератури, тому зв'язок із цією школою такий міцний.

Гарні слова про школу, про шкільних вчителів, прекрасні побажання і настанови сучасним школярам прозвучали з вуст Бричника Віталія Івановича, Бричника Володимира Яковича, Котюк Ніни Федорівни, Вовчика Валерія Володимировича, які приїхали на шкільні іменини з Житомира, Києва, Ужгорода, Кам'яного Броду, Рівного. В перерві між виступами гостей звучали вірші, пісні на честь школи у виконанні школярів та учителів. Завдяки великій наполегливій праці директора школи Тернового С. Л. та педагога-організатора Варгалюк О. М., всього педагогічного і учнівського колективу свято вийшло на славу.

Катерина ХИМИЧУК.